

Výročí sametové revoluce v Divadle Petra Bezruče oslavili Audience Václava Havla

Premiéru nové inscenace hry Václava Havla Audience uvedli během Noci divadel a zároveň v předvečer výročí sametové revoluce v ostravském Divadle Petra Bezruče. Ve hře napsané pro dva herce se představil jeden z nejlepších ostravských herců Norbert Lichý po boku jevištního technika a "neherce" Jiřího Müllera. A výsledek je nad očekávání dobrý.

Komorní příběh ze života předlistopadového disidenta na jedné straně a konfidenta Státní bezpečnosti na straně druhé v režii Štěpána Pácla divadlo uvedlo v malém sále v suterénu budovy Divadla Petra Bezruče na scéně zvané Márnice. Norbert Lichý se představil coby sládek v pivovaru a donašeč Státní bezpečnosti a Jiří Müller v roli Vaňka, postavy inspirované životem Václava Havla a svým způsobem autobiografické.

Jiří Müller, který působí v Divadle Petra Bezruče coby technik a osvětlovač, je v podstatě neherec, i když má za sebou éru loutkáře. Jeho pojetí Vaňka, vycházející z úsporného rejstříku hereckých prostředků a interpretačních schopností, je však naprosto adekvátní postavě tak, jak je autorem hry napsaná. Pevnost názoru a stále stejnou intonací pronášená slova o odmítání jednání, které je rozporu s vlastním myšlením, vytvořila dokonalý protipól gejzíru poloh, který před diváky rozprostřel Norbert Lichý, snažící se coby udavač sládek legitimizovat nemorální jednání před Vaňkem i před svým vlastním svědomím.

Inscenace začíná rozhlasovým záznamem anekdot někdejšího brněnského lidového baviče Rudy Stolaře, známého popěvkem „Ane, ane, ane, anekdoty, ty má každý rád ...“ a končí písní Waldemara Matušky o zemi, kde „každý žije rád“. Mezitím probíhá dialog dvou mužů, z nichž jeden žije věren svým principům a druhý, několikrát opakující že „lidi jsou svině“, se nakonec tou lidskou sviní nazve sám.

Jiří Müller v průběhu představení udělal jen několik nezbytných a naprosto účelných pohybů a svůj mluvní projev opřel o pečlivou výslovnost zaměřenou na srozumitelné vyjádření každého slova. Norbert Lichý, neustále popíjející pivo, záměrně drmolící nesrozumitelná slova chvílemi téměř v jakési blekotající samomluvě, nakonec dospěl k brilantnímu přednesu monologu vnitřně rozloženého a zničeného člověka, aby v úplném závěru jen vyslal do publika výraz obličeje vyjadřující absolutní prázdnotu duše zbavené jakékoliv možnosti nějaké radosti či lidského štěstí.

Režiséru Štěpánu Páclovi i oběma hercům se podařilo vytvořit atmosféru, ve které se divákům postupně proměňoval smích v hořký úsměv a posléze v mrazení v zádech. Ostravská inscenace Havlovy audience je důrazným jevištním činem oživujícím paměť národa a varujícím každého před zradou vlastního svědomí.

Ladislav Vrchovský / Divadlo Štítky: Recenze / 18.11.2013

Dostupné z: <http://www.ostravan.cz/10999/vyroci-sametove-revoluce-v-divadle-petra-bezruce-oslavili-novou-inscenaci-havlovy-audience/>